

GÜNDEME BAKIŞ

Yazan: **Naci Konyar** - 26 Aralık 2009

Zor günlerden geçiyoruz. Bu ülkede bu güne kadar Güneydoğu sorunu ile ilgili yazılan tüm yazılarda hep kardeşlikten dem vuruldu. Bize bu toprakları vatan yapan unsurun bin yıllık beraberliğimiz olduğunu unutmadık. Et ve tırnak ayrılır mı dedik. Hayatının baharında kara toprağa verdiğimiz kınalı kuzuların acısı için bile kahrolsun Kürtler denmedi, kahrolsun PKK dendi.

25 yıldır süren bu davaya çözüm olması arzulanan adına önce Kürt sorunu, sonra demokratik açılım adı verilen barış arayışları Reşadiye’de kanlı terör örgütünün hain pusuyla sabote edildi. Yedi vatan evladımız teröre kurban gitti.

Tokat’taki hain pusuda şehit düşen yedi fidanımız daha toprağa verilmeden provakasyon imaları yapıldı. Ne malum PKK’nın yaptığı dendi. Derin güçten bahsedildi. Yerinin ve seçilen zamanın düşündürücü olduğu söylendi. Besleme medyada askerlerimizin darbe yapılsın diye katledildiğini yazanlar bile oldu.

Bir devlet büyüğümüz de ‘akıllı bekçi mahallede hırsızların kol gezdiğini yayar ve birkaç kapıyı da kendisi yoklar’ diyerek provakasyon çağrışımı yaparken PKK Reşadiye katliamını üstlendiğini açıklıyordu.

Askerlerimizin şehit edilmesi global Ergenekon’un işi diye yazarların hedefinin ordu olduğunu, bu yorumları yapanların Türk İstiklal mücadelesine karşı çıkan gazeteci Ali Kemal kadar bile haysiyet ve şahsiyet taşımadıklarını, Türk ordusu yerine yeniçeri ordusu kuralım diyen akli evvellerin asıl hedeflerinin ordumuz olduğunu biliyoruz.

Ancak, devlet adamı olmak sorumluluk gerektirir. Devlet adamları ağızına geleni söylememeli, bilmediği konuda beyanda bulunmamalıdır. Hele, hele milletin göz

bebeği bir kurumu zan ve şaibe altında bırakacak provakasyon imalarında bulunmak bir devlet adamına hiç yakışmaz.

Asıl konuşması gerekenler bu milletin vekalet verip meclise gönderdiği vekillerimizdir. Özellikle iktidar millet vekillerimiz... Meclisimizde iktidarın 338 millet vekili var hiçbir aykırı ses duyulmuyor. Doğuda şeyhler, ağalardan bahsedenlerin asıl ağalığın mecliste olduğunu görmeleri gerek...

Eskilerde mecliste ülke meseleleri üzerine örneğin Samsun millet vekili şöyle dedi, Çankırı millet vekili şunları söyledi şeklinde vilayet millet vekillerimizin memleket meseleleri hakkında fikirlerini okurduk gazetelerde. Şimdi ülke sorunları üzerine fikir beyan eden hangi şehrin hangi millet vekilini tanıyorsunuz yada böyle bir duruma tanık olanınız var mı? Nerde parti içi demokrasi...

Gelelim başka bir demokrasi ayıbına. Ankara da hak aramaya gelen tekel işçilerinin dramına... Yurdun dört bir yöresinden Ankara'ya gelen binlerce işçi bu soğukta itilip kakılmaya, yerlerde sürüklenmeye, gözlerine biber gazı, üzerlerine tazyikli su sıkılmasına rağmen günlerdir seslerini hükümete duyurmak için haklarını arama mücadelesi veriyorlar.

Tekel işçileri Ankara'ya haklarını aramak için gitmişlerdi. İstiklal marşı söylemişler bu ülkenin bayrağını sallayarak yasal haklarını aramışlardı. Eylemlerinde şiddet, terör, silah yoktu. Kimsenin iş yerine, arabasına, kaldırım taşlarına, çiçeklere zarar vermemişlerdi.

Ama devletimiz Habur dan gelenler kadar onlara müsamaha göstermedi. İmralı canisi için ayaklanan PKK maşaları için hiçbir ciddi müdahale yapılmazken, tekel işçileri tazyikli suyla ıslatıldı, gözlerine biber gazı sıkıldı. Her nedense PKK yandaşları hep yan sokaklarda kayboluyorlardı...(!)

Hak arayan tekel ve itfaiye işçisine tahammül yok, PKK yandaşlarına var. Ayaklanma provalarına hoş görü, tekel işçisine şiddet. Bu mudur adalet...

Habur da yaşananlara yol kazası diyeceksiniz, tekel işçilerine yapılanlara da böyle olaylar her devirde olmuştur diyeceksiniz. Bu çifte standarttır.

Türkiye de hiç kimse suç işleme imtiyazına ve suçtan dolayı da takibata uğramama hakkına sahip değildir. Suçlu olan cezasını çekecektir. Ama terörle mücadele edenleri karalayıp suçlarsanız, Ergenekon'dan güneydoğu memnun dersiniz, ne idüğü belirsiz tanık ifadeleri ile komutanları içeri atıp sindirirseniz ordunuzdan şevkle nasıl görev bekleye bilirsiniz?...

Devlet sürekli. Hükümetler gelip geçerler. Askerler devlet için vardılar, millet için vardılar. İktidarın yedeği muhalefettir ancak ordunun yedeği yoktur.

İktidarın demokratik açılımdaki ısrarını doğru bulmadığımızı söylemek istiyoruz. Güneydoğu sorunu yedi yıllık bir sorun değildir. Yani bu iktidarla başlamış bir sorun değil ulusal bir sorundur. Bu meseleye muhalefetin rıza ve ortaklığını almadan çözüm aramak yanlıştır.

Ülkenin asıl gündemi milletimizin had safhaya varan ekonomik sıkıntısıdır. Altı yıldır iş arayan bir öğretmen adayının kura çekim töreninde göz yaşları içinde söyledikleri düşündürücüdür. Öğretmen adayımız ' Allah kimseyi işsiz bırakmasın' derken üniversite bitirmiş iş arayan binlerce gencimizin de içinde bulunduğu durumu anlatıyordu...

İktidar her rejimde olur fakat muhalefet sadece demokrasilerde vardır. İktidarların olumlu icraatlarını millet sandıkta değerlendirir. Muhalefet'in ve özgür

basının görevi eksikleri işaret etmektir yani eleştirmektir. Öbür türlü yağcılık olur.

Birkaç sözümüzde medyaya olacak. Medyamızın yangına benzinle değil birazcık su dökerek gitmesini, ülkenin gerçek gündemine dönmesini, reytingi değil devleti ve milleti düşünen bir yayın politikası izlemesini arzuluyoruz.

Bu ülkeyi sevenler Reşadiye de şehit düşen er Fatih Yonca'nın askerde aldığı 129 TL yi anacığın gönderdiğini unutmasınlar...

Anadolu'nun köy mezarlıklarında, şehitliklerde nazlı, nazlı dalgalanan bayrağımız altında genç yaşta toprağa giren kınalı kuzuları, mutlu ve huzurlu saadet zamanlarında ara sıra hatırlayalım ve kendimize soralım bu genç insanlar bu bayrağın altında niçin yatıyorlar?...

Yorum Ekle

Naci Konyar